

საქმე №-----
№-----

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

11 ოქტომბერი 2018 წელი

თბილისი

**თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის
კოლეგიის
მოსამართლე ელენე გოგუაძემ
ანა სოსელიას მდივნობით**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - ლ-----ე,

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - ზ-----ი, დაბადებული 1-----ს,
საქართველოს მოქალაქე (პ/ნ 0-----), დაოჯახებული, საშუალო
განათლების მქონე, რეგისტრირებული: თბილისი, ვ-----
----- და ფაქტობრივად მცხოვრები: თბილისი, ბ-----
-----.

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე
მუხლის 1¹ ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი.

ბრალდებული - ზ-----ე, დაბადებული 1-----ს, საქართველოს
მოქალაქე (პ/ნ 0-----), დაოჯახებული, საშუალო განათლების მქონე,
რეგისტრირებული: ბ----- და ფაქტობრივად
მცხოვრები: თბილისი, ბ-----.

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე
მუხლის მეორე ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით.

ადვოკატი- ლ-----ი

სხდომის სახე: ღია

აღწერილობით - სამოტივაციო ნაწილი:

სასამართლომ დაადგინა:

2018 წლის 15 აგვისტოს, 21:00 საათიდან 22:00 საათამდე დროის მონაკვეთში, თბილისში, ჟ-----ში მდებარე თავისი ოჯახის საცხოვრებელ ბინაში ზ-----ემ შვილიშვილებს - წინასწარი შეცნობით 13 წლის ქ-----ეს და 14 წლის ნ-----ეს მიაყენა ფიზიკური შეურაცხყოფა, კერძოდ, იმის გამო, რომ ქ-----ე ტელეფონით ესაუბრა მამას, ზ-----ე ცდილობდა მისთვის წაერთმია ტელეფონი, რა დროსაც ზ-----ემ ქ-----ეს ხის ჯოხი მრავალჯერ დაარტყა ხელებსა და ფეხებზე და მოქაჩა თმები, რითაც ქ-----ემ ყველა შემთხვევაში განიცადა ფიზიკური ტკივილი. ასევე, ნ-----ეს, რომელიც ცდილობდა დის დახმარებას ზ-----ემ ფეხზე დაარტყა ხის ჯოხი და მხარში დაარტყა ხელი, რითაც ნ-----ემ ორივე შემთხვევაში განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2018 წლის 15 აგვისტოს 21:00 საათიდან 22:00 საათამდე დროის მონაკვეთში, თბილისში, ჟ-----ში მდებარე ბინაში ზ-----მა მისი მეუღლის ზ-----ის შვილიშვილს - წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვან ქ-----ეს მიაყენა ფიზიკური შეურაცხყოფა, კერძოდ იმის გამო, რომ ქ-----ე ტელეფონით ესაუბრა მამას, ზ-----ე ცდილობდა მისთვის წაერთმია ტელეფონი, რა დროსაც ზ-----მა ქ-----ეს სხეულზე მოუჭირა ხელები და დააგდო საწოლზე, ხოლო შემდეგ მუშტი დაარტყა სახეში, რითაც ქ-----ემ განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

სასამართლოს დასკვნა ზ-----ისა და ზ-----ის მიერ დანაშაულის ჩადენის თაობაზე, გარდა ბრალდებულების აღიარებისა, ემყარება სისხლის სამართლის საქმეზე შეკრებილ გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შემდეგ მტკიცებულებათა ერთობლიობას -შეტყობინებები დანაშაულის შესახებ, მოწმეების - მ-----ის, ქ-----ის, ნ-----ის, ლ-----ის გამოკითხვის ოქმებს, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმს, 2018 წლის 23 აგვისტოს სამედიცინო ექსპერტიზის N0----- დასკვნას, 2018 წლის 23 აგვისტოს სამედიცინო ექსპერტიზის N0----- დასკვნას და საქმეში არსებულ ერთმანეთთან შეთანხმებულ სხვა მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ.

წინასასამართლო სხდომაზე მხარეების მიერ საქმეში წარმოდგენილი მასალები, დამტკიცებულ იქნა როგორც სადავო მტკიცებულებებად, საქმის არსებითი განხილვისას ბრალდებულებმა და მათი ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა იშუამდგომლეს სასამართლოს წინაშე სისხლის სამართლის საქმეზე არსებული ყველა მტკიცებულებები მიჩნეულ ყოფილიყო უდავოდ,

ვინაიდან ისინი აღიარებდნენ და ინანიებდნენ მათ მიერ ჩადენილ ქმედებას, აღარ სურდათ სადავოდ მიჩნეულ მტკიცებულებათა გამოკვლევა და მოითხოვეს, რომ ისინი გამოკვლევის გარეშე დართოდა სისხლის სამართლის საქმეს, რასაც ასევე დაეთანხმა ბრალდების მხარე. შესაბამისად საქართველოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, „გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომელზეც მხარეები შეთანხმდებიან“. მოცემულ შემთხვევაში, ბრალდებულების ზ-----ისა და ზ-----ის სისხლის სამართლის საქმეზე მტკიცებულებები მიღებულ იქნა გამოკვლევის გარეშე.

საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, „მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით“. ამავე მუხლის მესამე ნაწილის შესაბამისად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის თანახმად, ყოველი ადამიანი აღჭურვილია საქმის სამართლიანი განხილვის უფლებით. ადამიანის ამ ფუნდამენტური უფლების არსი თავის თავში გულისხმობს სასამართლოს მიერ პირის მსჯავრდებას, ან წარდგენილ ბრალდებაში გამართლებას უტყუარი და საკმარისი მტკიცებულებების საფუძველზე.

სამართლებრივი შეფასება:

სასამართლო აღნიშნავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლით კრიმინალიზებულია ცემა ან სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი. ამ დანაშაულისგან სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტია ადამიანის ჯანმრთელობა, თუმცა, ცემა ან სხვაგვარი ძალადობა არ უკავშირდება ჯანმრთელობის მნიშვნელოვან, საშიშ დაზიანებას. ცემა გამოიხატება დაზარალებულის სხეულზე არაერთ დარტყმაში, რამაც თავის მხრივ, შესაძლებელია, გამოიწვიოს სხეულის ანატომიური მთლიანობის დარღვევა (ნაკაწრები, სისხლნაჟღენტები, ზედაპირული დაჟეჟილობანი, მცირე ჭრილობები). ქმედების ცემად ან სხვაგვარ ძალადობად დაკვალიფიცირებისათვის განმსაზღვრელია, რომ სუბიექტის ქმედებას - ერთჯერად ან არაერთჯერად

ძალადობრივ ქმედებას მოჰყვეს მსხვერპლისათვის ფიზიკური ტკივილი, ამასთან, ზემოაღნიშნულმა ქმედებამ არ უნდა გამოიწვიოს ჯანმრთელობის მსუბუქი დაზიანება მისი ხანმოკლე მოშლით ან საერთო შრომისუნარიანობის თუნდაც უმნიშვნელო ან არამყარი დაკარგვით. აღნიშნული დანაშაულებრივი ქმედების დამამძიმებელ გარემოებას წარმოადგენს ქმედება ჩადენილი არასრულწლოვნის მიმართ.

ასევე კანონმდებლის მიერ კრიმინალიზებულია ოჯახში ძალადობა, რომელიც გულისხმობს ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის კონსტიტუციური უფლებებისა და თავისუფლებების დარღვევას ფიზიკური, ფსიქოლოგიური, ეკონომიკური, სექსუალური ძალადობით ან იძულებით. ფიზიკურ ძალადობად ითვლება ერთი ადამიანის მიერ მეორის ცემა, წამება, ჯანმრთელობისთვის ზიანის მიყენება, ობიექტური მხრივ ძალადობა გამოიხატება ქმედებაში, შედეგში და მიზეზობრივ კავშირში ქმედებასა და დამდგარ შედეგს შორის. ამ მუხლის დამამძიმებელ გარემოებას წარმოადგენს ქმედება ჩადენილი წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის მიმართ, არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ და ორი პირის მიმართ.

სასამართლომ განიხილა რა სისხლის სამართლის საქმე, შეაფასა ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი ყველა მტკიცებულება საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით და დამტკიცებულად მიიჩნია, ზ-----ისა და ზ-----ის მიერ ინკრიმინირებული დანაშაულის ჩადენა, კერძოდ, საქმეში არსებული მტკიცებულებებით, რაც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, სასამართლო ცალსახად ადგენს, რომ 2018 წლის 15 აგვისტოს, 21:00 საათიდან 22:00 საათამდე დროის მონაკვეთში, თბილისში, ჟ-----ში მდებარე თავისი ოჯახის საცხოვრებელ ბინაში ზ-----ემ შვილიშვილებს - წინასწარი შეცნობით 13 წლის ქ-----ეს და 14 წლის ნ-----ეს მიაყენა ფიზიკური შეურაცხყოფა, კერძოდ, იმის გამო, რომ ქ-----ე ტელეფონით ესაუბრა მამას, ზ-----ე ცდილობდა მისთვის წაერთმია ტელეფონი, რა დროსაც ზ-----ემ ქ-----ეს ხის ჯოხი მრავალჯერ დაარტყა ხელებსა და ფეხებზე და მოქაჩა თმები, რითაც ქ-----ემ ყველა შემთხვევაში განიცადა ფიზიკური ტკივილი. ასევე, ნ-----ეს, რომელიც ცდილობდა დის დახმარებას ზ-----ემ ფეხზე დაარტყა ხის ჯოხი და მხარში დაარტყა ხელი, რითაც ნ-----ემ ორივე შემთხვევაში განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2018 წლის 15 აგვისტოს 21:00 საათიდან 22:00 საათამდე დროის მონაკვეთში, თბილისში, ჟ-----ში მდებარე ბინაში ზ-----მა მისი მეუღლის ზ-----ის შვილიშვილს - წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვან ქ-----ეს მიაყენა ფიზიკური შეურაცხყოფა,

კერძოდ იმის გამო, რომ ქ-----ე ტელეფონით ესაუბრა მამას, ზ-----
-ე ცდილობდა მისთვის წაერთმია ტელეფონი, რა დროსაც ზ-----მა ქ--
-----ეს სხეულზე მოუჭირა ხელები და დააგდო საწოლზე, ხოლო
შემდეგ მუშტი დაარტყა სახეში, რითაც ქ-----ემ განიცადა ფიზიკური
ტკივილი.

საქმეში არსებულ გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ
მტკიცებულებათა ერთობლიობა ზ-----ისა და ზ-----ის
დამნაშავედ ცნობისა და მათთვის გამამტყუნებელი განაჩენის
გამოტანისათვის, აქვე სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმეში არსებული
მტკიცებულებების ანალიზის საფუძველზე, მართლწინააღმდეგობის ან
ბრალის გამომრიცხველი გარემოებები არ დგინდება.

შესაბამისად სასამართლოს მიაჩნია, რომ ზ-----მა მის მიერ
განხორციელებული ქმედებით - ჩაიდინა სხვაგვარი ძალადობა, რამაც
დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია
საქართველოს სსკ-ის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი
წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის მიმართ, დანაშაული
გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე
მუხლის 1¹ ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით, რის გამოც ის ამ კვალიფიკაციით უნდა
იქნენ ცნობილი დამნაშავედ, ხოლო ზ-----ემ მის მიერ
განხორციელებული ქმედებით - ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის
სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია და
რასაც არ მოჰყოლია სსკ-ის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით
გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი წინასწარი შეცნობით
არასრულწლოვნის მიმართ, არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე
ოჯახის წევრის მიმართ და ორი პირის მიმართ, დანაშაული
გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე
მუხლის მეორე ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით, რის გამოც იგი ამ
კვალიფიკაციით უნდა იქნენ ცნობილი დამნაშავედ

პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

ზ-----ისა და ზ-----ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი
გარემოებაა ის, რომ ისინი აღიარებენ და ინანიებენ ჩადენილ დანაშაულს,
ხოლო დამამძიმებელი გარემოება არ გააჩნიათ.

სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსსკ-ის 259-ე მუხლის პირველი
ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე
მუხლის მეოთხე ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი

სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს“. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე, სსკ-ის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს. ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები.

გამამტყუნებელი განაჩენი ნიშნავს სასამართლოს მიერ დანაშაულისა და დამნაშავეს შეფასებას, სასჯელი კი არის კანონის რეაქცია ჩადენილ დანაშაულზე, შესაბამისად, იგი ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში უნდა იყოს ინდივიდუალური, ადეკვატური და მას უნდა გააჩნდეს მკაცრად პერსონალური ხასიათი. ასევე სასამართლო მიუთითებს, რომ თუ ერთი მხრივ, დამნაშავესათვის არაადეკვატურად მკაცრი სასჯელის დანიშვნა იწვევს უსამართლობის განცდას, ასევე მეორეს მხრივ, მის მიმართ ზედმეტი ჰუმანურობისა და შეუსაბამოდ მსუბუქი სასჯელის დანიშვნამ, შესაძლოა გამოიწვიოს დამნაშავეში დაუსჯელობის განცდა და ერთგვარი წახალისებაც კი მოახდინოს მისი.

შესაბამისად სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს ბრალდებულების ზ-----ის და ზ-----ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, დანაშაულის ჩადენის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავეთა პიროვნებას, მათი ცხოვრების პირობებს, მათ ოჯახურ და ქონებრივ მდგომარეობას და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლით გათვალისწინებულ სხვა მოთხოვნებს, რომელიც გავლენას ახდენს სასჯელზე, ასევე, იმ გარემოებას, თუ რამდენად სამართლიანი, შესატყვისი და პროპორციული იქნება დანიშნული სასჯელი ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან, რის გამოც ზ-----ეს და ზ-----ს უნდა განესაზღვროთ სასჯელის ისეთი სახე და ზომა, რაც ხელს შეუწყობს სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და დამნაშავეს რესოციალიზაციას.

სასამართლო უთითებს, რომ საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის 1¹ ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი სასჯელის სახით ითვალისწინებს, ჯარიმას ან საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით 180-იდან 240 საათამდე ანდა თავისუფლების აღკვეთას ვადით ორ წლამდე, იარაღთან დაკავშირებული უფლების შეზღუდვით ან უამისოდ, ხოლო საქართველოს

სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტები სასჯელის სახედ ითვალისწინებს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით 200-იდან 400 საათამდე ანდა თავისუფლების აღკვეთას ვადით ერთიდან სამ წლამდე, იარაღთან დაკავშირებული უფლების შეზღუდვით ან უამისოდ.

სასამართლო საბოლოოდ სასჯელის დანიშვნის დროს მხედველობაში იღებს კერძო და ზოგადი პრევენციის აუცილებლობასაც, ის, რომ კერძო პრევენციის მიზანია ახალი დანაშაულის ჩადენის თავიდან აცილება, ზოგადი პრევენცია კი ემსახურება საზოგადოების ფართო მასების გაფრთხილებას, რომ ამგვარი ქმედება არის დასჯადი და, რომ ანალოგიური დანაშაულის ჩადენის შემთხვევაში სახელმწიფოს ექნება ადეკვატური რეაგირება.

ბრალდებულების ზ-----ის და ზ-----ის მიმართ შერაცხული ბრალდება სუბიექტური მხრივ განზრახ დანაშაულთა კატეგორიას მიეკუთვნებიან, რომელთათვისაც მნიშვნელობა არ აქვს მოტივსა და მიზანს. მართალია მოცემული დანაშაულები მიეკუთვნებიან ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაულებს, თუმცა გასათვალისწინებელია მათი განმეორების რისკები და შესაძლო მძიმე შედეგები. სასამართლო მიუთითებს, რომ ვინაიდან ოჯახური ძალადობა ყველაზე მეტად ეხება ოჯახის წევრებს, იგი განსხვავდება სხვა სახის ძალადობისაგან თავისი ჩაკეტილი სივრცით და არაერთჯერადი ხასიათით.

სასამართლომ აუცილებლად უნდა გაამახვილოს ყურადღება რამდენად გულწრფელია ბრალდებულების ზ-----ის და ზ-----ის სინანული წარდგენილი ბრალდების მიმართ. სასამართლო სხდომაზე ბრალდებულებმა დაადასტურეს, რომ აღიარებენ და ინანიებენ ჩადენილ ქმედებას, აღარ განმეორდება მსგავსი ფაქტი.

იმისათვის, რომ დამნაშავე განიმსჯვალოს მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით, ასევე სამართლიანობის აღდგენის კუთხით მნიშვნელოვანია არა მხოლოდ პირის მსჯავრდება ჩადენილი ქმედებისათვის, არამედ ამ ქმედებისათვის ადეკვატური სასჯელის განსაზღვრაც, რამაც უნდა დააფიქროს ბრალდებული ჩადენილი ქმედების ირგვლივ და აუცილებლად უნდა მოხდეს დაზარალებულისათვის მიყენებული უფლებების დარღვევის კომპენსირება. შესაბამისად სასამართლო მხედველობაში იღებს ყოველივე ზემოაღნიშნულს, ითვალისწინებს რა, ზ-----ის და ზ-----ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, ის, რომ აღიარებენ და ინანიებენ ჩადენილ ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაულს, ზ-----ს აქვს ჯანმრთელობის პრობლემები და რაიმე დამამძიმებელი გარემოება მათ არ გააჩნიათ, შესაბამისად სასამართლოს მიზანშეწონილად მიაჩნია, რომ ზ-----ეს და ზ-----ს დაუნიშნოს სასჯელი თავისუფლების

აღკვეთის სახით რაც ჩაეთვლება პირობით.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 225-ე, 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლებით

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

ზ-----ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 1(ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობითად და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 64-ე მუხლის საფუძველზე, გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 1(ერთი) წელი.

მსჯავრდებულ ზ-----ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმდეს.

ზ-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1¹ ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 1(ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობითად და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 64-ე მუხლის საფუძველზე, გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 1(ერთი) წელი და 6(ექვსი) თვე.

მსჯავრდებულ ზ-----ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმდეს.

მსჯავრდებულებს **ზ-----ს და ზ-----ეს** საქართველოს სსკ-ის 65-66-ე მუხლების საფუძველზე, დაევალოთ პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალონ მუდმივი ბინადრობის ადგილი, ამასთან, მსჯავრდებულების მიმართ პირობითი მსჯავრის აღსრულებაზე კონტროლისა და დახმარების განხორციელება დაევალოს საქართველოს სასჯელაღსრულებისა და პრობაციის სამინისტროს არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სამსახურის ტერიტორიულ ორგანოს - მსჯავრდებულების საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

საქმეზე დართული საგნები და ნივთები:

შემთხვევის ადგილის ფოტოილუსტრაცია 1(ერთ) დისკზე, რომელიც ერთვის სისხლის სამართლის საქმეს, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ, შენახულ იქნეს საქმის შენახვის ვადით.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით.

მოსამართლე:

ელენე გოგუაძე